

Анонимизиран текст

Превод

C-370/19 – 1

Дело C-370/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

10 май 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Amtsgericht Hamburg (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 април 2019 г.

Ищец:

GE

Ответник:

Société Air France

[...]

Amtsgericht Hamburg (Районен съд Хамбург)

[...]

Определение

по делото между

GE, [...] Шверинген

ищец,

[...]

срещу

Societe AIR FRANCE S.A., [...] Roissy Charles de Gaulle Cedex, Франция

ответник,

[...]

На 30 април 2019 г. Amtsgericht Hamburg [...] определи:

Спира производството по делото.

На основание член 267 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос относно тълкуването на правото на Съюза:

Представява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?

[ориг. 2]

Мотиви

1. [...] Спира производството [...].
2. [...] решаването на правния спор [...] зависи от решението на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване в отговор на формулирания в диспозитива въпрос.

Описание на предмета на спора:

3. Ищецът иска да му бъде изплатено обезщетение от ответника в размер на 600 EUR.
4. Като използва онлайн портал за пътувания ищецът прави обща резервация на полет от Детройт (DTW) до Париж (CDG) за 29 юли 2016 г. (AF377) с пряк свързващ полет до Хамбург (HAM) за 30 юли 2016 г. (AF1710). И двата полета е трябвало да се извършат от ответника. Полет AF377 е отменен. Ищецът научава това едва на летището в Детройт. Той стига до Хамбург чрез заместващи полети с общо закъснение от близо 18 часа. Причина за отмяната е стачка на кабинния персонал на ответника от 29 юли 2016 г.

[национално процесуално право] [...]

[...]

[ориг. 3]

Национална съдебна практика, приложима към отправения въпрос

6. С решение от 21 август 2012 г. [...] Bundesgerichtshof приема [...]:
1. Ако синдикат призове пилотите на въздушен превозвач да прекратят работа в рамките на колективен трудов спор, може да става въпрос за извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента за правата на пътниците.
 2. В този случай въздушният превозвач е освободен от задължението да плати обезщетение за отмяната на съответните полети, които отказва, за да приспособи разписанието на полетите към очакваните последици от свикването на стачката.

Правни доводи на страните

7. Ищецът смята, че стачка на собствения кабинен персонал не представлява „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004. Според него с решението си от 17 април 2018 г. (С-195/17) Съдът ясно е посочил, че искането на пътника да получи обезщетение не зависи по-специално от това дали дадена стачка е законна или не е в съответствие с приложимото национално трудово право и правото в областта на колективните трудови договори. Като „извънредни обстоятелства“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 могат да се квалифицират по-скоро събития, които поради своето естество или произход не са присъщи на нормалното упражняване на дейността на съответния въздушен превозвач и се намират извън ефективния му контрол [...].
8. Според ответника синдикално организираната стачка, за разлика от „самоволната стачка“¹, е защитена от европейското право и от член 28 от Хартата на основните права, като тълкуване на решението на Съда от 17 април 2018 г. (С-195/17) в смисъл, че то обхваща и организирана от синдикатите стачка, би означавало нарушение на европейското право, от което може да се изведе, още от съображение 14 от Регламент (ЕО) № 261/2004, че стачката най-общо [ориг. 4] е обозначена като „извънредно обстоятелство“ [...].

¹ Бел. прев., на немски „wilder Streik“, на френски „grève sauvage“, на английски „wildcat strike“. Според решението на Съда по дело С-195/17 самоволната стачка е спонтанното отсъствие на съществена част от авиационния персонал. Вж. също преюдициалните въпроси по дело С-334/19 (висящо), зададени от Landgericht Stuttgart (Германия).

Предходна практика на Съда

9. Запитващият съд изхожда от това, че — след като вече „самоволната стачка“ се приема за подлежащо на контрол събитие — организирана от синдикатите стачка на собствените работници на още по-голямо основание трябва да се счита за подлежаща на контрол (при това когато въздушният превозвач например е постигнал договорка със съответния синдикат), така че не следва да попадне в обхвата на „извънредните обстоятелства“.

Ход на производството [пред националния съд]

[...]

[подписи] [...]

[...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ